

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Sžo/41/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 2012200547                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.10.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Milan Morava             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:2012200547.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Nory Halmovej, v právnej veci žalobcov: 1/ U. P., bytom I., 2/ K. P., bytom I., obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária Krahulec, s.r.o., Hlavná 25, 917 01 Tmava, proti žalovanému: Okresný úrad v Trnave, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Kollárova 8, 917 02 Tmava, za účasti: X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSÚ-OSP-2012/00696/Ma zo dňa 27. septembra 2012, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k. 14S/89/2012-82 zo dňa 6. februára 2014, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/89/2012-82 zo dňa 6. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. KSÚ-OSP-2012/00696/Ma zo dňa 27.09.2012 v spojení s opravným rozhodnutím č. 2012/00969/Ma zo dňa 07.11.2012 a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - obce Cífer č. Výst. 376/2010/Ge-137 zo dňa 11.05.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie obce Cífer č. Výst. 376/2010/Ge-137 zo dňa 11.05.2012, ktorým prvostupňový správny orgán povolil v spojenom územnom a stavebnom konaní podľa ustanovenia § 39, § 39a ods. 2, 4, § 66 zákona č.50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) a § 10 vyhlášky č.453/2000 Z.z. Ministerstva životného prostredia z 11. decembra 2000, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, stavbu „Rodinný dom“, na pozemku parc.č. 410/2, v k.ú. O., Obec Cífer, pre stavebníka X. S., bytom O..

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP, keď procesne úspešným žalobcom priznal

nárok na náhradu trov konania vo výške 93,30 €, čo predstavovalo zaplatený súdny poplatok vo výške 100,- €, krátený podľa § 11 ods. 2, 4 zákona o súdnych poplatkoch o sumu 6,70 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 434,92 €, ktoré spočívajú v troch právnych úkonoch: prevzatie a príprava obhajoby 63,58 €, plus režijný paušál 7,63 €, žaloba 63,58 €, plus režijný paušál 7,63 € a účasť na pojednávaní 67,- € plus režijný paušál 8,04 €, spolu 217,46 €. Keďže právny zástupca v konaní zastupoval dvoch žalobcov, bola táto suma zvýšená o ďalších 217,46 €. Účastníkovi X. Sivákovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko z ustanovenia § 250k, ako aj z ustálenej judikatúry NS SR vyplýva, že trovy konania možno priznať len procesne úspešnému žalobcovi.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dospel k záveru že pokiaľ ide o jednotlivé námietky vznesené žalobcami, najmä námietka týkajúca sa zlúčenia územného a stavebného konania a námietka nevysporiadania sa s problémom odtokových vôd, tieto sú dôvodné. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na to, že ustanovenie § 39a ods. 4 stavebného zákona síce umožňuje zlúčenie územného a stavebného konania, avšak povinnosťou stavebných úradov je pri aplikácii tohto ustanovenia konkretizovať, ktorý z dôvodov akceptoval, keď k takémuto zlúčeniu stavebný úrad v rámci stavebného konania pristúpil. Uviedol, že pokiaľ stavebné úrady poukazujú na dôvod zlúčenia oboch týchto konaní, že sa jedná o jednoduchú stavbu, musia vo svojom rozhodnutí konkrétne vymedziť v súlade s ustanovením § 139b stavebného zákona, ktorý z dôvodov uvedených v tomto ustanovení aplikovali pri zohľadnení skutočnosti, že sa jedná o jednoduchú stavbu, na ktorú bolo vydané stavebné povolenie. Podľa krajského súdu nepostačuje, aby stavebné úrady vo svojom rozhodnutí citovali len príslušné ustanovenie stavebného zákona bez toho, aby jasne a konkrétnymi argumentmi zdôvodnili svoj postup v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona. V tomto smere krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia oboch správnych orgánov sú nepreskúmateľné vo vzťahu k nedostatočnému zdôvodneniu potreby zlúčiť územné konanie a stavebné konanie.

V súvislosti s námietkou nevyriešenia otázky odtokových vôd dospel krajský súd k záveru, že oba stavebné úrady boli povinné vzhľadom na predložené dôkazy, zaoberať sa komplexnejšie vo svojich rozhodnutiach týmto problémom, keďže žalobcovia jednak v priebehu celého stavebného konania poukazovali, že umiestnením rodinného domu tak, ako je uvedené v stavebnom povolení, je z hľadiska riešenia odtokových vôd nevhodný, keďže tento dom vytvorí prekážku pri odtoku týchto vôd zo susedných pozemkov. Ďalej uviedol, že tak isto žalobcovia predložili stavebnému úradu aj vyjadrenie Ing. G., ktorý je projektantom projektu povodňových opatrení Obce Cífer, teda osoby, ktorá je známa situácie ohľadom protipovodňových opatrení, pričom z jeho správy vyplýva, že osadenie domu stavebníka na parc. č. 410/2 spôsobí vytvorenie prirodzenej bariéry na tok zrážkových vôd, a tak vznikne krízová situácia so zaplavením jestvujúcich rodinných domov. Skonštatoval, že stavebné úrady na túto skutočnosť vo svojich rozhodnutiach žiadnym spôsobom nereagovali a vyriešenie problému odtokových vôd zjednodušili do jediného argumentu, ktorým je, že k vydaniu stavebného povolenia došlo v súlade s územným plánom Obce Cífer a že nemôžu v žiadnom prípade obmedziť výstavbu rodinného domu stavebníka na jeho pozemku na úkor riešenia problému odtokových pomeroch v danom území. Podľa krajského súdu, takéto zdôvodnenie je nesprávne, alibistické a je v rozpore s ustanovením § 37 ods. 2 a § 62 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, keďže stavebné úrady v stavebnom konaní preskúmavajú okrem iného, či predložená dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí. Ďalej uviedol, že s prihliadnutím na povodňovú situáciu v danej lokalite bolo potrebné, aby stavebné úrady dôslednejšie preskúmali a následne aj odôvodnili skutočnosti, ktoré považujú za rozhodujúce, že stavebníkovi vydali v danej lokalite stavebné povolenie na rodinný dom a čo tieto stavebné úrady viedlo k tomu, že výstavbou tohto rodinného domu nepríde k vytvoreniu prekážky pre odtok povrchových vôd z okolitých pozemkov, tak ako to uvádza vo svojom vyjadrení Ing. G..

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa toho, že umiestnenie stavby stavebníka nezodpovedá urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia, krajský súd skonštatoval, že otázka samotného umiestnenia stavby je podstatná hlavne z hľadiska vyššie spomínanej problematiky vyriešenia problému odtokových vôd, čo vlastne skonštatovali aj žalobcovia vo svojej žalobe pri uvedení tejto námietky. Okrem toho krajský súd poukázal na zmatečnosť a nelogickosť časti odôvodnenia žalovaného, ktorý sa zaoberal vo

svojich dôvodoch v podstatnej miere námietkami D. A. a Ing. A., hoci tieto osoby podali odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, podľa názoru žalovaného po lehote. Poukázal na skutočnosť, že v dôvodoch svojho rozhodnutia sa žalovaný vyjadruje k námietkam žalobcov len okrajovo a z obsahu odôvodnenia rozhodnutia žalovaného ako druhostupňového správneho orgánu vzniká dojem, že rozhodujúcimi námietkami a dôvodmi, s ktorými sa považoval žalovaný vysporiadať, sú námietky podané Ing. O. A. a manželkou a nie námietky žalobcov v 1. a 2. rade. krajský súd konštatoval, že argumentácia žalobcov ohľadne potreby stavebných úradov plne rešpektovať ustanovenie § 66 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona, je správna. Uviedol, že oba správne orgány pri vydávaní stavebného povolenia, resp. pri rozhodovaní o námietkach účastníkov stavebného konania boli povinné prijať opatrenia na ochranu práv a záujmov účastníkov stavebného konania a určiť podrobnejšie podmienky pre odvádzanie povrchových vôd, ktoré mali byť splnené ešte predtým, než stavebník začal so stavbou rodinného domu. Dodal, že povinnosťou správnych orgánov bolo v tomto smere riadne vo svojich rozhodnutiach tieto podmienky určiť na konkrétnu lokalitu a prijať zásadné opatrenia na splnenie týchto podmienok vo svojich rozhodnutiach. Na záver uviedol, že aj v tejto oblasti oba správne orgány pochybili a vôbec sa s predmetnou otázkou nevysporiadali.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný uviedol že, sa nestotožňuje s odôvodnením uvedeným v napadnutom rozhodnutí krajského súdu, ani v časti trov konania, keďže stavba uvedeného rodinného domu je jednoduchou stavbou, ktorá neprekračuje zastavanou plochou 300 m<sup>2</sup>, nakoľko so svojou zastavanou plochou 83,10 m<sup>2</sup> (úžitková plocha 127,33 m<sup>2</sup>) je pod maximálnou hranicou pre jednoduchú stavbu. Ďalej uviedol, že uvedený fakt bol súčasťou riešenia námietok účastníkov konania v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, v ktorom správny orgán na str. 6 k bodu 1./ zdôvodnil skutočnosť, prečo sa nevyžaduje samostatné územné konanie spojené s miestnym zisťovaním. Dodal, že z tohto odôvodnenia vyplýva, že ide o zlúčené územné a stavebné konanie. Namietal, že situáciou odtoku vôd sa zaoberali oba správne orgány a je potrebné v uvedenom vychádzať z rovnakého práva každého z účastníkov konania a nemožno zvýhodňovať majiteľov susediacich domov na úkor stavebníka pána S.. Poukázal na článok 20 Ústavy SR, podľa ktorého vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Podľa krajského súdu, úlohou správnych orgánov v uvedenom procese výkonu štátnej správy je aj zabezpečenie rovnakého postavenia všetkých subjektov a zákaz akejkoľvek diskriminácie.

Dôvodil ďalej tým, že zrážková voda na pozemkoch existovala aj v čase výstavby nehnuteľností žalobcov a ďalších vlastníkov nehnuteľností v uvedenej lokalite. Ide o komplexný problém danej lokality, ktorý Obec Cífer eviduje a je potrebné, aby sa k riešeniu pristupovalo komplexne so všetkými vlastníkmi ohrozených nehnuteľností, ale rozhodne sa nedá riešiť na úkor jedného z nich. Krajský súd má za to, že nemôžu vzniknúť neodôvodnené rozdiely v procese výstavby rodinného domu len pre jedného z vlastníkov v uvedenej lokalite. Podľa súdu prvého stupňa, nie je teda možné, aby majitelia susedných nehnuteľností vyžadovali od vlastníka nehnuteľnosti - pozemku, aby svoj pozemok nezastaval, ale aby mohli odvádzajú zrážkové vody na jeho pozemok. Poznamenal, že na takýto postup predsa vlastníkov susedných nehnuteľností neoprávňuje žiaden právny predpis a je to aj v rozpore s dobrými mravmi. Podľa krajského súdu je neobvyklé, aby vlastník pozemku nechal dlhodobo odvádzajú zrážkové vody na svoj pozemok bez toho, aby mu to vlastníci, v prospech ktorých sú zrážkové vody odvádzané, nejako finančne kompenzovali. Ďalej uviedol, že každý z vlastníkov susedných nehnuteľností musel aj v minulosti počítať s tým, že jeho pozemok a následne aj nehnuteľnosť sú ohrozované zrážkovými vodami a nemohol predsa predpokladať, že vlastník pozemku, na ktorý sa odvádzajú zrážkové vody sa vzdá svojho pozemku na uvedený účel.

Skonštatoval, že na základe vyššie uvedeného správne orgány povolili stavbu rodinného domu vlastníkovi pozemku, ktorého povinnosťou nemôže byť riešenie odtoku zrážkových vôd. Ďalej uviedol, že súčasne správne orgány vyhodnotili situáciu v tom smere, že riešenie uvedeného problému je v rukách vlastníkov ohrozených nehnuteľností, resp. obce a to znamená, že stavebník by nemusel získať stavebné povolenie nikdy, lebo je evidentné, že ostatní vlastníci boli spokojní s tým stavom, kedy zrážkové vody boli odvádzané na stavebníkov pozemok. Súd prvého stupňa je toho názoru, že keďže

žalobcovia tiež neprejavili záujem chrániť svoju nehnuteľnosť iným spôsobom, nepredpokladá, že by tak urobili, ak by stavebník nedostal stavebné povolenie. Vo vzťahu k záveru krajského súdu, že žalovaný sa zaoberal v odvolacom konaní viac dôvodmi po lehote podaného odvolania Ing. A. a jeho manželky, uviedol, že dôvody odvolania manželov A. a manželov P. boli až na zopár odlišností takmer rovnaké. V súlade s vyššie uvedeným žalovaný trvá na tom, že rozhodnutia správnych orgánov sú v súlade s platnými právnymi predpismi.

Žalobcovia v 1. a 2. rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 25.03.2014 na odvolanie žalovaného poukázali na to, že žalovaný uviedol rovnaké skutočnosti, ako v konaní pred krajským súdom. Žalovaný sa podľa ich názoru obmedzil iba na problém odtoku zrážkových vôd, hoci krajský súd uviedol aj ďalšie dôvody, pre ktoré napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil. Žalobcovia v plnom rozsahu poukázali na dôvody uvedené v žalobe a v konaní pred krajským súdom. Žiadali, aby odvolací súd rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/89/2012-82 zo dňa 6. februára 2014 ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Podľa § 37 ods. 2 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Podľa § 37 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

Podľa § 39 ods. 1 stavebného zákona, v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s

cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie včítane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 39a ods. 2 stavebného zákona, v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky

- a) na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b) na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na siete technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c) vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d) vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

Podľa § 39a ods. 4 stavebného zákona, stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 62 ods. 1 stavebného zákona, v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä,

- a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,
- b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi,
- c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie,
- d) či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorom alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania,
- e) či nová budova alebo významne obnovovaná existujúca budova je v rámci technických, funkčných a ekonomických podmienok stavby navrhnutá s využitím vhodných stavebných konštrukcií, vysokoúčinných alternatívnych energetických systémov založených na obnoviteľných zdrojoch energie a automatizovaných riadiacich, regulačných a monitorovacích systémov.

Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona, v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona, v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určia podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia.

Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov a preskúmal správnosť záverov krajského súdu, ako aj úvah, z ktorých pri svojom rozhodovaní krajský súd vychádzal. Majúc ho za skutkovo a vecne správny, považuje najvyšší súd za primerané vysloviť, že sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné dôvody. (§ 219 ods. 2, § 250ja ods. 3 OSP)

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSÚ-OSP-2012/00696/Ma zo dňa 27.09.2012 v spojení s opravným rozhodnutím č. 2012/00969/Ma zo dňa 07.11.2012, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Obce Cífer č. Výst. 376/2010/Ge-137 zo dňa 11.05.2012, ktorým povolil v spojenom územnom a stavebnom konaní podľa ustanovenia § 39, § 39a ods. 2, 4, § 66 stavebného zákona a § 10 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. Ministerstva životného prostredia z 11. decembra 2000, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, stavbu „Rodinný dom“, na pozemku parc. č. 410/2, v k.ú. O., Obec Cífer, pre stavebníka X. S., bytom O..

Najvyšší súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že medzi účastníkmi konania vznikol spor ohľadom zlúčenia územného a správneho konania a umiestnenia stavby stavebníka nezodpovedajúcej urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia z hľadiska problematiky vyriešenia problému odtokových vôd. Žalobcovia v 1. a 2. rade ako vlastníci pozemku parc.č. 410/3 a 410/1 namietali, že výstavba rodinného domu na parc.č. 410/2 zmení vodné pomery v danej lokalite tak, že zrážková voda doteraz prirodzene stekajúca cez pozemok parc.č. 410/2 bude vzhľadom na nevybudovanie odvedenia dažďovej vody do odvodňovacieho kanála stekať po susediacich pozemkoch, vrátane pozemku žalobcov a ohrozovať a znehodnocovať ich rodinný dom súpr.č. 53 na parc.č. 410/3 a celkové užívanie predmetných nehnuteľností. Žalobcovia v 1. a 2. rade namietali, že žalovaný nezistil dostatočne skutkový stav, keď napriek tomu, že podmienky v území neboli jednoznačné, zlúčil územné a stavebné konanie a upustil od miestneho šetrenia a ústneho pojednávania, čím porušil ustanovenie § 32 Správneho poriadku. Ďalej namietali, že žalovaný relevantným spôsobom neodôvodnil skutočnosť, prečo by nebolo možné stavebníkovi v zmysle § 66 stavebného zákona v záväzných podmienkach pre uskutočňovanie

stavby podľa ods. 4 písm. d/ určiť aj podrobnejšie požiadavky na odvádzanie povrchových vôd.

Najvyšší súd sa stotožnil s právnym názorom uvedeným v odôvodnení krajského súdu, podľa ktorého napadnuté rozhodnutia žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Najvyšší súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného absentuje náležité odôvodnenie vo vzťahu k zlúčeniu územného konania a stavebného konania ako aj umiestneniu stavby stavebníka. Najvyšší súd má za to, že podmienky zlúčenia územného konania o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe zo strany stavebného úradu neboli splnené, keďže podmienky umiestnenia neboli jednoznačné vzhľadom na pomery v území. Najvyšší súd sa stotožňuje so záverom krajského súdu, že s prihliadnutím na povodňovú situáciu v danej lokalite bolo potrebné, aby stavebné úrady dôslednejšie skúmali a odôvodnili skutočnosti, ktoré považujú za rozhodujúce, že stavebníkovi vydali v danej lokalite stavebné povolenie na rodinný dom a čo viedlo správne orgány k tomu, že výstavbou tohto rodinného domu nepríde k vytvoreniu prekážky pre odtok povrchových vôd z okolitých pozemkov. Taktiež sa žalovaný dôsledne nevysporiadal s námietkami žalobcov v 1. a 2. rade, ale primárne sa zaoberal námietkami Ing. A. a O. A..

Právo na riadne odôvodnenie správnych aktov vyplýva priamo zo zákona alebo zo všeobecných zásad správneho práva a taktiež práva na súdnu a inú ochranu podľa ustanovenia čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Správne rozhodnutie okrem výroku vyjadrujúceho prejav vôle správneho orgánu v konkrétnej veci je aj náležité a konkrétne odôvodnenie, ktoré musí vypovedať o dôvodoch, ktoré k prijatiu riešenia obsiahnutého vo vlastnom prejave vôle správneho orgánu viedli.

Podľa názoru Najvyššieho súdu, správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem, z ktorých dôvodov sa postupom a následne rozhodnutím dopustili takej vady konania majúcej za následok nezákonnosť ich rozhodovania. Správny orgán v ňom musí reagovať na všetky návrhy, námietky a vyjadrenia účastníkov konania k podkladu rozhodnutia. Správny orgán v ňom musí uviesť nielen hodnotenie dôkazov, ktoré vykonal, ale musí v ňom reagovať aj na pripomienky účastníkov. Musí byť dostatočne presvedčivé a musí obsahovať právne posúdenie veci, tzn. že musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovej časti vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne závery.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), pretože pri nedostatku dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, z dôvodu neúspešného odvolania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.